

[Hartel.]

smukt Eksempel med Aabning af Majoratsgodsernes Skove, og jeg skulde huske meget forkert, om der ikke i Aarene fra 1930 eller 1931 op til 1934 blev ført en Række Forhandlinger med Naturfredningsforeningen, Majoratsforeningen og Regeringen angaaende disse Spørgsmaal. Det lykkedes, saa vidt jeg har forstaaet, at gennemføre en Ordning, i det mindste at skabe Enighed om et Forslag, hvorefter alle Skove staa aabne for Publikum, ligesom der blev anlagt en Række Lejrpladser ved Majoratsgodserne paa Fyn, Lolland og Langeland. Der blev end yderligere givet Regeringen et skriftligt Tilbud, hvorefter Majoratsbesidderne tilbød et Grundareal, omfattende i alt 10 danske Mil Strandbred og Kyststrækning, paa hvilket der skulde lægges Byggeservitut og ligeledes skabes Adgang for Badning. Det er mig ubegribeligt, at disse Forhandlinger, som jeg har forstaaet, at den højtærede Statsminister interesserede sig meget stærkt for, ikke har kunnet føre til et for begge Parter tilfredsstillende Resultat. De blev afbrudt forinden.

De i Lovforslagets § 25 indeholdte Bestemmelser om Forbud mod Bebyggelse inden for et Omraade af 100 m fra Strandbredden og indtil 300 m fra Skovbrynet vil møde stærk Modstand fra vor Side. Engang stod der jo en Realitet bag Romerrettens bekendte *beati possidentes*: lykkelige de, som ejer noget — men Ejendomsbegrebet er jo i vor Tid blevet stærkt udhulet, og det forekommer mig, at ny Skade føjes til gammel ved det her forelagte Forslag. Det virker ogsaa mindre tiltalende, at efter samme § 25, Stk. 4, er de Omraader, der ved Lovens Ikrafttræden henhører under Staden København, og Købstædernes Byggegrunde undtaget fra Forbudet. Ingen har jo mere end netop Storbyen Interesse i, at Adgangen til Natur og Strand og Skov holdes aaben.

Jeg skal her minde om den Udtalelse, et æret Medlem af dette Ting, Hr. J. Chr. Jensen, har fremsat i en lille Brochure vedrørende Avedøre Strandbad. Han skriver her — med den højtærede Formands Tilalelse vil jeg gerne have Lov til at citere ganske kort —:

„Der er faa Storstæder i Verden, der har haft saa gode Muligheder for at fremskaffe ideelle Sports- og Rekreationsarealer i sin umiddelbare Nærhed som København med dens vidunderlige Beliggenhed ved Øresund, hvor Stranden strækker sig milevidt baade mod Nord og Syd. Af Mangel paa Forudseenhed eller

vel snarere paa Forstaaelse af Spørgsmaalets sociale Betydning er disse Muligheder i det væsentligste forspildt ved den igennem de sidste Menneskealder stedfundne Villabebyggelse langs Kysten.“

Disse Udtalelser er jo helt rigtige, og naar man selv har fejlet, maa man ikke lægge Byrder paa andre for derved at søge at redressere disse Fejl. Jeg vil samtidig sige, at det samme ærede Medlem har jo i høj Grad Ret, naar han er gaaet ind i et Arbejde for at skabe et virkeligt for Offentligheden tilgængeligt Strandbad og Strandparkanlæg ude ved Avedøre, og jeg vil gerne fra denne Plads have Lov til at komplimentere det ærede Medlem for hans Bestræbelser i saa Henseende.

Loven gives jo først og fremmest af Hensyn til Bybefolkningens Friluftsliv, og naar Byerne selv kan se bort fra visse æstetiske Værdier og Hensyn paa deres egne Arealer, saaledes som det fremgaar af Lovforslagets Form, virker det ejendommeligt, at dette Hensyn med Vold og Magt skal paatvinges andre.

Efter Lovforslaget er det i øvrigt uklart, om de 100 m fra Kysten og de 300 m fra Skovbryn skal beregnes efter Grundmaal eller efter Overflademaal.

Medens Lovforslaget i Almindelighed følger Betænkningen af November 1936, er Spørgsmaalet om Dispensationer fra disse meget drastiske Byggebestemmelser langt mere hensynsfuldt behandlet i den Betænkning, vi fik omdelt her i Tinget, end i Forslaget. Efter Betænkningen kan Ejeren være sikker paa Dispensation, for det første naar han har erhvervet Ejendommen inden Lovens Ikrafttræden, for det andet hvis Forbudet gør det umuligt for ham at bebygge Ejendommen paa hensigtsmæssig Maade. Det er da rimeligt nok, at Lovforslaget har foreligget i det væsentlige færdigt allerede for et Aar siden uden at naa frem til Forelæggelse i dette høje Ting.

De Betæneligheder, der knytter sig til denne Sag, er af vidtrækkende Betydning, og jeg skulde tage meget fejl, om der ikke allerede har været fremført Protester over for Regeringen. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Hensynet hertil ikke har været uden Indflydelse paa Lovforslagets Form. Vi finder dog ikke, at de Anker, som kan rettes imod det i saa Henseende, er blevet modtaget med den Hensynsfuldhed, som er ønskelig i denne Forbindelse. Jeg forstaaer, at der har høvet sig Røster f. Eks. for at inddrage allerede sket Bebyggelse under 100 m Zonen, men at disse Planer er forladt. Det er vi fra vor Side fuldt ud